

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Geçim Durdur
Can- sıkıntısını
Aşk Yarasını
Karı Koca Kavgasını
Şişsak keser,
Her yerde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

100
KURUŞ
PAZAR
GÜNLERİ
ÇIKAR
SAYI: 95

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

HACER BEŞ SÖZLÜSÜ DURURKEN OKTAY'LA NİŞANLANDI

Resimde, beş sözlüsüne boş verip
sokaklarda nişanlıyla korkmadan
dolaşan Hacer görüyoruz

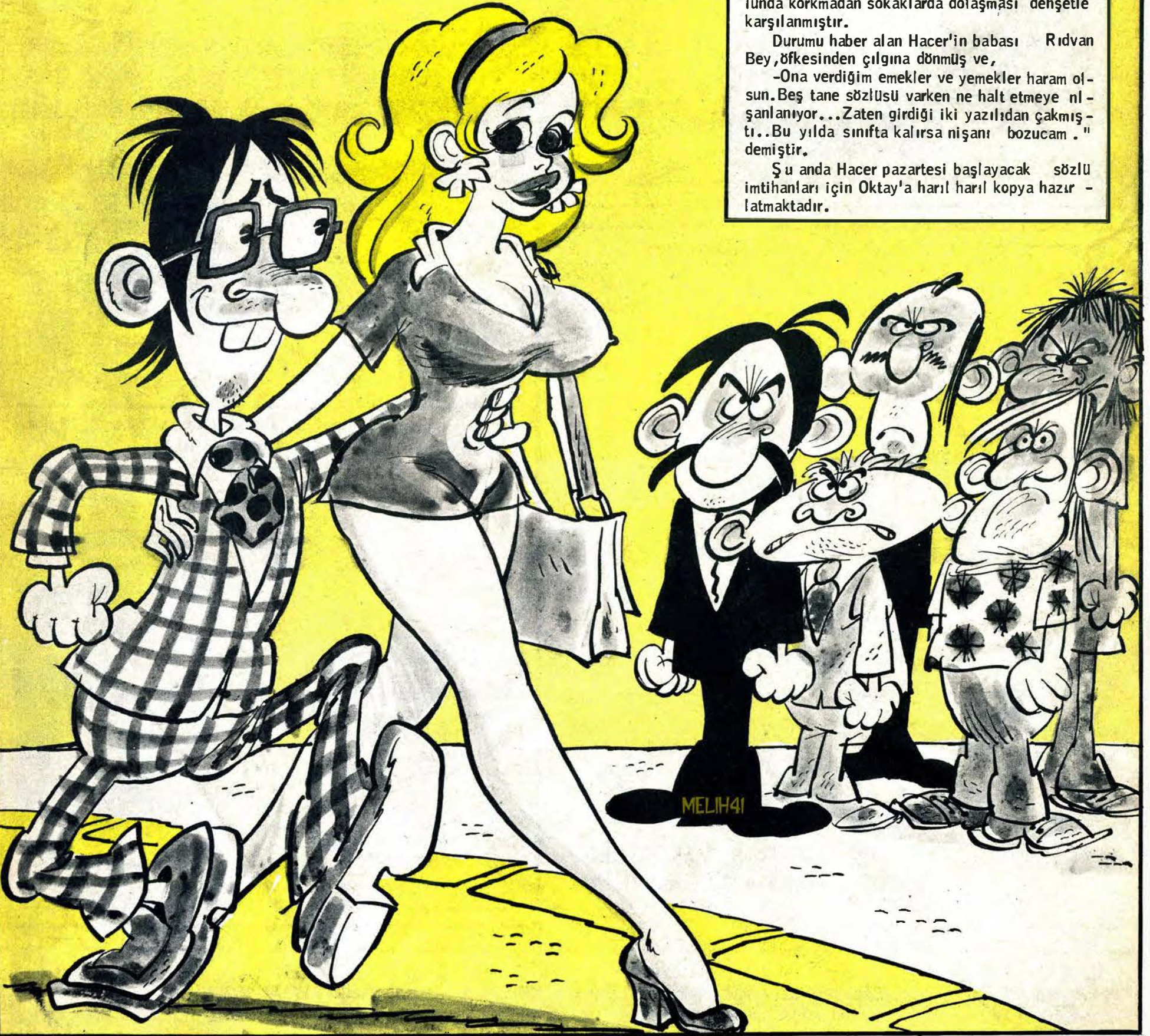
Beş sözlüsü olduğu halde Hacer, birdenbire Oktay'la gizlice nişanlanmıştır.

Hacer beş sözlüsüne boş verip Oktay'ın kolunda korkmadan sokaklarda dolaşması dehşetle karşılanmıştır.

Durumu haber alan Hacer'in babası Rıdvan Bey, öfkesinden çılgına dönmüş ve,

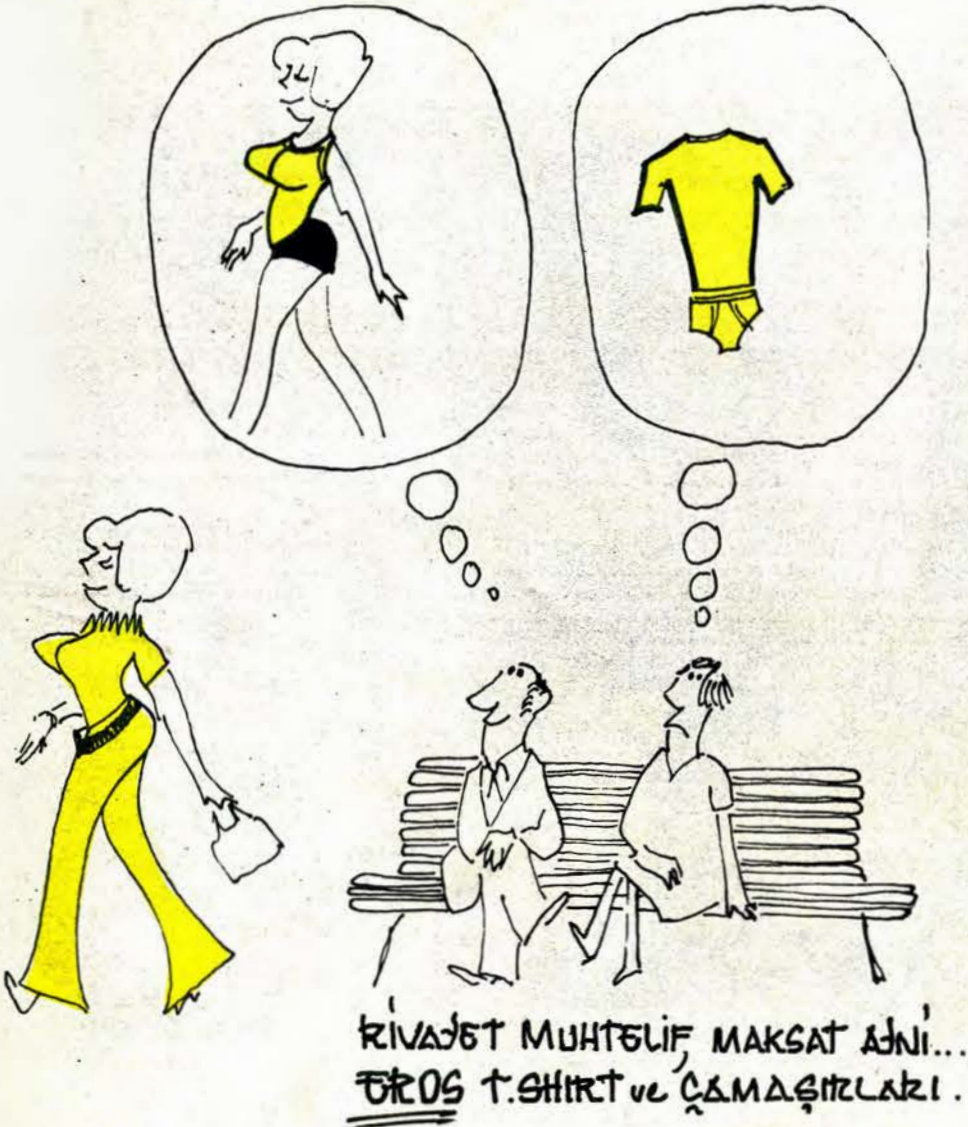
-Ona verdiğim emekler ve yemekler haram olsun. Beş tane sözlüsü varken ne halt etmeye nişanlanıyor... Zaten girdiği iki yazılıdan çıkmıştı.. Bu yılda sınıfta kalırsa nişanı bozucam." demiştir.

Şu anda Hacer pazartesi başlayacak sözlü imtihanları için Oktay'a harıl harıl kopya hazırlamaktadır.

-Beni tanıdın mı karabaş. Pahalılığın, politikanın, zamların, karaborsanın viz gelip tırıs gittiği herifim ben.

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını
şipşak keser .
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR.

GIRGIR

OKUMAM YAZMAM YOK AMA GIRGIR OKUYORUM

NEŞE KARABÖCEK'İN TÜRKİYE'DE EŞİ YOKTUR

Çünkü Neşe Karaböcek
eşinden ayrılmıştır.

ESMARAY NASIL BİRİNCİ OLDU?

Televizyondaki Toplu İğne Şarkı Yarışması'nı anlı ,
şanlı ,Unlu ve moher yünlü bir sürü şarkıcının arasında
gariban Esmaray'cık kazandı.

Sütlü çukolata Esmaray şarkısını çok acıklı ve doku -
naklı bir sesle söyledi.. Yukarıdaki resimlerde Toplu İğ -
ne Yarışması'nda Esmaray'ın nasıl birinci olduğunu görü -
yorsunuz..

VATANDAŞ BOŞUNA VAKİT KAYBETME

Bedende rahatlık, ayakta parlaklık istiyorsan, ve aynı zaman -
da sıkışık isen benim tezgâha otur. Ayağımı parlatır, seni ra -
hatlatırım. Analar ne sanatkarlar doğuruyor gel gör de ibret
al !

CİLALİ VE HELALİ
HAYRİ BELALİ

HAFİYESİ MAHAMUT..

PİYASANIN EN HIZLI HAFİYESİNİN YENİ MACERASI

YAZAN VE ÇİZEN:
OĞUZ ARAL

ÖĞRENCİ GİRGİRLARI

ÖĞRENCİLER
GİRGİRLARINI
ŞU ADRESİNE
POSTALAYIN
GİRGİR DERGİSİ
ALAYKÖSKÜ CAD.
ÇAĞALOĞLU-İST.
(Okulunuza belirtin)

LAZ'IN FERYATLARI!..

Temel Şammatlı Laz'dı, fakirdi, okuma, yazma ve doğru dürüst konuşmayı bilmiyordu. Kulübesinde radyo sunu dinliyordu. SIPAGEL (Spiker) şöyle dedi "Radyomuz salonunda bilgi yarışması tertiplenmiştir. Üç soru sorulacaktır. İçünü de bilen yarışmacımız 100. 000 TL. ve bir adet dış fırçası kazanacaktır."

Bu Laz'ın tuhafına ve hoşhoşuna gitti, katılmaya karar verdi. Gitti radyo evine ve kulübesine sıkıştırıldı. Önceleri önüne uzatılan mikrofona "Çekün da şunu. Memed ağanın balı geçirdi" diye hiyari ne ağzının önüne koyuyorsunuz" demişse de sonra teskin edilmiştir.

1-Ürdün'ün başkenti neresidir?
-Amaan! (Laz tuhafına gittiği için böyle dedi.)

-Evet doğru. Amman'dır. Salon da büyük bir alkış tufanı koptu. Laz'ın şaşkınlığı geçmemişti ki 2. soru geldi.

2-Avusturya'nın başkentini söyler misiniz?

-(Sorular Laz'ın tuhafına gidiyordu bastı feryadı)- Viyanaaa!

-Evet doğru Viyana'dır. Çok güzel bay Şammatlı. Seyirciler Şammatlı'ya büyük tezahürat yapıyorlardı..

Laz'ın şaşkınlığı devam ederken 3. soru geldi:

-Düşünün bay Şammatlı, şayet soruya cevap vermeyecekseniz bize bildiriniz kaydınızı silelim. Şimdi soruyoruz. -Aspirinin arkadaşı kimdir?

-(Laz gayet üzgün ve süzgülün bir vaziyette kaydının silinmesi için ikinci kez feryadı bastı.)- Penü Silin.

-Evet Penüsilindir. Salonda yine büyük alkış ve sevgi gösterileri ile Laz armağanı olan 100. 000 TL.'yi aldı. Dış fırçasını da Türk Hava Kurumu'na bağışladı ve maymun bir şekilde evine döndü.

İSTANBUL GÖZTEPE O. OKULU
BİNALİ KAŞIKÇI

Ü.S.S. GİRİŞ SINAVI

37 kişilik şamata bir grup olan sınıfta Ü.S.S.giriş formlarının nasıl doldurulacağı hakkında tartışıyorlar. Matematik hocamız Ünal bey seçmede dikkat edilecek noktaları bize okuyor ve açıklıyordu:

"1. Öğretim programı için seçmeye esas puanı daha yüksek olan aday öncelik verilir.

-2. Puanı aynı olan adaylardan tercih sırası daha üstte olana öncelik verilir..."

..... diye giderken madde 4'e geldi.

"-4. Buraya kadar sözü edilen ölçütleri aynı olan adaylardan yaş küçük olana öncelik verilir.

-5. Yaşta da eşitlik olursabilgi sayar kur'a çekerek öncelik verecektir."

Bu sırada arkadaşlardan birisi:

"-Hocam bilgisayar da ikisini aynı gösterirse ne olacak?" dedi vekim senin söz söylemesine fırsat bırakmadan devam etti:

"-Hocam her halde o zaman beşer penaltıya kalır, iş." deyince bütün sınıf gülmeye başladık.

ANKARA BÜYÜK DERSANEDEN
MEHMET KANSU

MUHASEBEDEN BİR SAYFA

Yıl sonuydu. Dersler bittiğinde sınıflarda gırgırlar alabildiğine büyümüş gıtmıştı. Bir gün muhasebecimiz "Tırt Kâmil" gırgır olsun diye sınıfın azılı emeklilerinden "Lapo Cemal" ile "Kof Sabri"yi tahtaya kaldırdı. Tırt Kâmil elindeki muhasebe kitabından bir sayfa açtı. Bu arada iki azılı ilk defa bir muhasebe kitabı görüyormuşcasına şaşkın şaşkın kitaba bakıyorlardı. Tırt Kâmil onlara döndü ve:

-Bakın dedi. Burada bulunan şu tek sayfalık kısmı acaba ne kadar zamanda iyi anlatabilecek duruma geldiniz?

İki serkeş önce birbirlerine baktılar. Nihayet Lapo Cemal ıkına sıkına:

-Eee ne bileyim, şöyle böyle devamlı çalışır, hiç başından kalkmazsam 2-3 ayda falan anlatırım her halde.

Biz dana kaıkaha atmaya hazırlanırken, Kof Sabri atıldı:

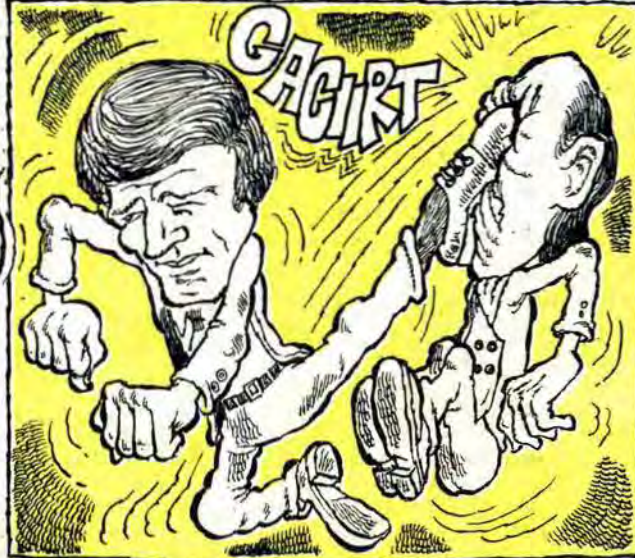
-Çüş be, ulan âlim mi oldun be mübarek. Ben onu bir senede bitiremem, demesiyle biz makaraları koyvermiştik bile.

ADANA TİCARET LİSESİ'NDEN
BİR TANIDIK.

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

ADAM OLACAK ÇOCUK GIRGIR OKUMASINDAN BELLİDİR

HAFİYESİ MAHMUT..

PİYASANIN EN HIZLI HAFİYESİNİN YENİ MACERASI

YAZAN VE ÇİZEN:
OĞUZ ARAL

ÖĞRENCİ GİRGİRLARI

KİMIN KİME GÜLMESİ GEREKİYOR?

pıldığından haberi yoktu.

Geçen ders yılında idl. Zil çal - mıştı. Hepimiz sınıfa girdik, sınıfı bir güzel de havalandırdık. Neyse biraz sonra "EŞEK OSMAN" geldi. Kürsü - ye geçti. Tahta tertemiz, hiç kimsede çıt yoktu. Birden "EŞEK OSMAN" gülmeye başladı. Hiç alışık olmadığımız bir durumdu hocanın bu hali. Hatta çok çok şaşırmıştık da. Hoca ilk defa gülüyordu. Hem de kahkahalarla. Herkes şaşkın birbirine bakarken, arka sıralardan bir ses yükseldi:

-Hocam neye gülüyorsunuz? Söy - leyin, biz de gülelim.

Hoca gülmeye devam ediyordu.

-Hah, hah, hiç canım, bir şey yok!

-O halde niye gülüyorsunuz hocam? İlk defa neşeli görüyoruz sizi.

-Şey... Canım... Şey...

-Ne hocam?

-Bizim asistana "Sipa" diyorlar da ona gülüyorsunuz.

Bu sefer de gülme sırası bize gel - mişti.

I. T. Ü'DEN ESME RAPORU

LİSAN ÖĞRENME MERAKI

Zengin adamın biri oğlunu Avru - pa'ya lisan öğrenmesi için göndermiş ama oğlunun niyeti hiç de lisan öğ - renmek değilmiş. Avrupa'da babası - nın gönderdiği paralarla salonlara, balolara, partilere giderek gününü gün ediyormuş, bir gün ders süresi bit - miş ve oğlan vatanına babasının ya - mına dönmüş. Babası oğlu geldiğin - de oğluna sormuş: Oğlum orada ağa - ca ne derler demiş, oğlanın ummadı -

ğı bir anda karşısına çıkan soruya ne diyeceğini şaşırarak kafadan at - mış. "Dan" derler, demiş, bu sefer ba - bayı iki ağaca ne derler oğlum de - yince, oğlan da "Dandan" derler ba - bacığım demiş. Babası peki oğlum o - rada ormana ne derler deyince, oğ - lan aklına ilk geleni söylemiş: "Dan - diridandan diridiri dandan" demiş.

ADANA YEŞİLEVLER O. OKULU
GABBAR BALCI

YERİNDE CEVAP

....köyünden çiftçi Kemal ağa - nın atının öldüğü için dolayısıyla bir at almak için şehirdeki akrabasına şö - le bir mektup yazar:

"Arkadaşım bana güzel bir at al . Fakat rengi ne kırmızı olsun, ne beyaz ol - sun, ne doru olsun, ne benekli olsun . Kısaca benim atımın rengi hiçbir ren - ge benzemesin..."

Şehirdeki adam böyle at olmadığı için düşünerek şöyle cevap yazar:

"Arkadaşım söylediğin atı aldım. Birini bulup yollayamıyorum. Onun i - çin sen gel al. Yalnız;

Pazar günü gelme, pazartesi beni bulamazsın, salı olmaz, çarşamba köy - de değilim. Perşembe dağdayım, cuma yayladayım. Cumartesi ise karşı tarla - dayım. Darılma arkadaş diğer günlerin birinde gel..."

G. ANTEP GAZİ O. OKULU
MEHMET

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIRINIZ BOL OLSUN

UFAK TEFEK SARİŞİN İLANLAR

KAPI ALINACAKTIR

Püfürük inşaat kollektif şirketi sahibi müteahhit Recep'in yuvasını yapmam için şeş ayağına bir kapı almam gerekiyor. Şeş kapısını nasıl alacağımı avlardan kulağıma fısıldayan usta tavlacılar çay ısmarlanacaktır.

CAFER DÖRTCAAR

ELEMAN ARANIYOR

Beni pısırik bulan ve bu yüzden nişanı atmak isteyen nişantım Selma'ya ne kadar gaddar ve haşin bir erkek olduğumu ispatlayabilmem için, nişantımın yanında bize daylanacak sonra da benden para karşılığında dayak yiyecek, eleman arıyorum. İri kıyım olanlar tercih edilecektir.

Not: Ben kendisine vururken, "Canım acıdı" diyerek su koyveren ve bu yüzden beni dövmeye kalkan olursa çok fena yaparım haa...

Cafer KENDİHALİNDE
Tost Ap. ŞİŞLİ

PİKABI OLAN ÇOBANLARA MÜJDE

BÜLBÜL PLAK ŞİRKETİ ŞİMDİ DE SİZ ÇOBANLARIN HİZMETİNDE
ARTIK KOYUNLARA KAVAL ÇALIP NEFES TÜKETMEYE PAYDOS

Koyunlarınızın en sevdiği

KAVALLA KOYUN HAVALARI

şimdi -Bulbul-plaklarında.

Pek yakında ısırılmak tehlikesini göze alarak doldurduğumuz çeşitli enstrümantal çoban köpeği havlamalarını da piyasaya çıkaracağımızı müjdeleriz.

HASBİ TENBELER

VAY ANAM VAY!
AMMA DA UZUN RAPOR ...

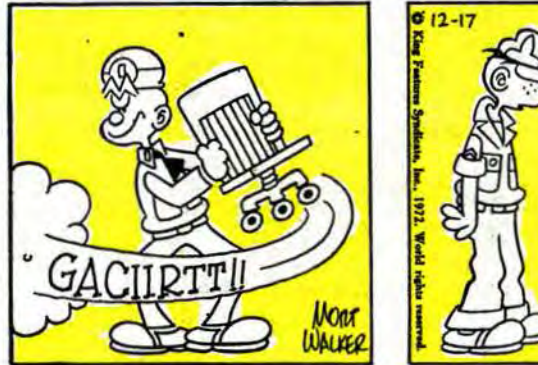

HEY, ÇAVUŞ!

UYUYOR EFENDİM!
UYANDIRMA-MI İSTER MİSİNİZ?

HAYIR!

GACIIRT!!

MORT WALKER

EN İYİSİ AYAKLARI-MI UZA-TIP OKU-YAYIM.

ÇAVUŞ!

ONLU BEN UYANDIRACA-GIM!

ÇOK DERİN RÜYA GÖRÜR EFENDİM ...

Tülin bu yıl da topu dikti

Milyoner evlatları özel kolejinin en baygın öğren-cilerinden Tülin bu yıl da topu dikmiştir. Karnesin-deki notların kalbi gibi kırık olduğunu söyleyen Tülin:

"-Bu dersler beni aç-mıyor, çünkü hiç biri Tom Cons ve Elvis Presley'den bahsetmiyor" demiştir.

Resimden Tülin'in 8 dersten topu dikmiş halini görüyorsunuz.

Şimdi Tülin'in babası kızının dikilmiş topuna iyi vole atabilecek futbolcu bir damat aramaktadır.

HAFİYESİ MAHMUT..

PİYASANIN EN HIZLI HAFİYESİNİN YENİ MACERASI

YAZAN VE ÇİZEN:
OĞUZ ARAL

ÖĞRENCİ GİRGİRLERİ

KAYIP ARANIYOR!..

Çok eskiden, taa Sultan Palamut zamanında Roma İmparatoru olan Sezar'ın Anadolu'yu son ziyareti esna-

sında zamanın padişahı olan Sultan Palamut tarafından devrin en büyük imparatoruna bir adet PALAMUTSON marka çakmak hediye edilir.

Aradan uzun yıllar geçer ve Sezar çok önem verdiği bu çakmağı kaybeder. Bir gün yolda giderken yakın dostu Brütüs'e raslar ve kaybettiği çakmağı hatırlayarak, "Sendemi Brütüs?" diye sorar. Pek alıngan bir kişi olan Brütüs ise bu lafa çok içerlediği için hemen tabancasını çeker ve Sezar'ı oracıkta vurur.

Yıllar birbirini kovalar ve meşhur PALAMUTSON marka çakmak birçok el değiştirdikten sonra Neron tarafından bitpazarından satın alınır.

Koyu bir Sarıaycı olan Neron bu çakmak ile sigara yakamadığı için Roma'yı yakar ve daha sonra gazı bittirgi gerekçesi ile çakmağı Sultan Palamut'a iade eder.

Bu arada bazı açığözler tarafından Palamut son marka çakmağın taklitleri yapılarak Kapalıçarşı'da tarih eser diye turistlere satılır.

Hepsi birer adet Palamutson alıp kazıklanan yüzlerce turist birbirlerine "Maalesef kazıklanmışsın dostum, çünkü hakiki Palamutson bendedir," diyerek teselli olmanın yolunu ararken ünlü tarihçi Herodot ise asıl Palamutson'u bundan 88 sene evvel yapmış olduğu son Paris seyahati esnasında gördüğünü ve halen Luvre Müzesi'nde olduğunu iddia etmektedir

ÜSKÜDAR LİSESİ'NDEN
SULTAN PALAMUT

"BİR ADET" TARİH DERSİ

Tarih hocamız girdi ve her zamanki gibi daha günyaydın demeden başladı "Susun, susun dedim" demeye. Haksız da sayılmaz pek. Çünkü sınıfımızda daima bir mırıltı bulunur. (Allah eksik etmesin.) Defter imzalama ve yoklama kontrolü faslı bittikten sonra sordu hocamız...

"Yeni derse çalışan var mı?" Hiç ses yok sınıfta. (Demek ki sınıfı susturmak için bu soruyu sormak gerekliyormuş.)

"Pekala siz görürsünüz." Açtı yeşil kaplı defteri (Budefterler de hep kara kaplı olmaz ya!) ve başladı sıradan okumaya:

-Recai, Hilkat, Hidayet... vs. Her ismi okunan çalışmadığını söylüyor ve dolayısıyla "I" i alıyordu. Sonunda hocamız tek tek "I" atmaktan yorulmuş olacak ki kapattı defteri ve başladı tarihi söylevine:

-Siz ne biçim öğrencisiniz yahu! Benim bildiğim öğrenci... ve bir ses -Biz sizin bildiğiniz öğrencilerden değiliz, hocam..

MALTEPE LİSESİ'NDEN
ALİ GÜNEŞ

REKLAMLAR

-Keko ticari buzdolapları süper markette kazıkları, lazım olunca hükümette bunalımları dondurur.

-Skor-Toto 1. TL. 40 milyon hafta heyecan, her gün bir lira verin 40 milyon hafta sonra torun 2'niz zengin olsun.

-Siz mi, yoksa siz mi (Mahiye-ti meşgul, garip, gülümsemeler) Türkiye Tabiat Bankası'nın, gelecek kışta, sayın Ankaralı müşterilerine dağıtacağı 2.5 gaz maskesine neden siz sahip oluyasınız?

-Yepyeni bir mamul yarattık, tabii İtalya'dan dönen parafinli yağımızdan Keriz kazık tozu, zamları, daha yumşak yapar, sonuçlarını giderir.

-He he hey hepsi. Hepsi için biraz da biz kazanalım.

-Ha ha hapse, herkese kese. Hapse organizasyon her fikri temizler. (A-nahtarcılar bile kurtaramaz.)

-Kokona dediğin böyle olur. Sosyete kokonaları yaşlanmış, kokteylde büfeden uzaklaşmaz. Siz de sosyete kokonaları kullanın. (Hani bulsam var yaaa!...)

-Biz aslında I.G.S. alırsız. (İznilinizle Gene Sadaka) Görüntü rozet haf-tacıları.

-Biz giyimden anlayanlar diyoruz ki (Eee) önce don giyilir.

ANKARA S.B.F'DEN
EMİN OKTAY

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

HEM GÜLDÜRÜR HEM HOPLATIR

ŞÖHRETLER SİRKİ

Yaz geldiği şu günlerde dünyanın çeşitli yerlerinden sirkler yollarını bulmak için kapağı ul-kemize atmaya başladılar. Hal-buki Girgır organizasyonu sizler için en kıyağından bir yerli sirk meydana getirdi. Mangırınızı o avantacılar kaptırmayın. Girgır sirkine giriş bir tekliktir.

NURİ CEKETİGÜZEL

İşte sirkimizin meşhur sihirbazı Nuri Ceketigüzel. Şapkanın içine biraz un yağ kıyma ve de bol biber koyup şapkadan ağzınız alayık nefis bir LAHMACUN çıkarıyor.

ACDA TEKKAN

Meşhur Conklör Acda yetmiş iki mil-letten manıalarını e-linde oynatıp nefis bir gösteri sunuyor. Conklör Acda gösterisin-de bazen Con'ları, ba-zen Jön'leri kullanı-yor.

CÜNEYT DARGIN

BEN BU SİRKİN
PALYAÇOSU FİLAN DEĞİLİM...
BU BENİM SAHNE KIYA-
FETİM VALLA!...

Özel hayatın-da şişeler yüzün-den ayakta dura-mayan Cüneyt sir-kimizde şişele-rin üzerinde amu-da bile kalkıyor. Bu çok orijinal numara ile büyük sükse yapan cam-baz Cüneyt Dar-gın, amuda kalktı-ğı esnada, "Şişe-leer..Lingo lin-go şişeeleer" şar-kısını söyleyip, a-rada bir de "Şi-seler alırım" di-ye bağırıyor..

Sirkimizin en tehlikeli numarası..Aslan ter-biyecisi Hayrettin Aslan'ın akıllara, durgunluk veren gösterisi...Çemberden atlayan atlıyor, at-layamayanların üstüne ise garsonlar atlıyor...

HESAP

MÜŞTERİ

GAZİNO
PATRONU

BARIŞ KAYINÇO

TEKİN
ARAL
Tekin

HAFİYESİ MAHAMUT..

PIYASANIN EN HIZLI HAFİYESİNİN YENİ MACERASI

YAZAN VE ÇİZEN:
OĞUZ ARAL

ÖĞRENCİ GİRGİRLARI

EINSTEIN YALAN MI SÖYLÜYÖR?

Lise I. sınıfta idik. Bir sabahokula gittik. Son derste fizikten yazılı olacaktık. O günkü diğer derslerde de çok önemli konular işleneceği için, o dersleri kaçırmamak için 40 mevcutlu sınıfımız eksiksiz olarak sınıfta bulunuyordu. Bir kız arkadaşımız başkana yalvararak numarasını sınıf fişine yok yazdırdı. Hocalar bu işin farkına varmazsa fizik dersi gelince tölencek, kimse de işin farkına varmayacaktı..

İlk dersimiz kimya, konumuz ise, "Einstein'in Atom Teorisi" idi. Hocamız Evlât sınıfa girdi, masasına oturdu, sınıfı şöyle bir saydı. Tamam, 40 mevcutlu sınıfta gelmeyen yoktu. Tam sınıf defterini imzalayacağı sırada, fişteki numaraya gözü takıldı. Fişe göre sınıfta bir kişi yoktu. Sınıfı bir daha saydı. Sınıf gene tamdı. Bunun üzerine başkana döndü ve:

-Bak evlât, bu işi açıkla.. Yalana kaçarsan sana Hammurabi'nin kanunlarını uygulayım.

Başkan bunun üzerine durumu açıkladı. Evlât bu sefer kız arkadaşı mıza döndü:

-Söyle bakalım evlât konumuz nedir?

-Aynştayn'ın atom teorisi hocam. -Kısaca söyle evlât. -Madde yoktan var, vardan yok olmaz, hocam.

-Aferin evlât. Yalnız anlayamadığım şu: Sınıfa bakıyorum varsın, fişe bakıyorum yoksun. Einstein'ın teorisini altüst ettin canım.

ÇORUM LİSESİ'NDEN
255

GİRGİR'i dırdırlar

Dırdırımıza başlımadan önce hırhırlaşmamak için önce bir "Merhaba" çekelim hepinize...

Bartın Lisesi'nden Sadettin Yılmaz, "Sayın ve birlecek dostumuz L. A. çalıştığım halde bazı derslerden kırık not alıyorum. Acaba öğütleriniz nelerdir?" şeklinde bir mektubu dönmivole ile Girgir'a şutlamış...

Sadettin'cim.. Kırık not alman memleketimizde iyi bir yapışkan sanayinin olmamasından ileri geliyor, sanırım.. Vallabenim öğütlerimi tutmak şışli'den Şişhaneye bi dakkada gitmek gibi bir iş olur. Çalışman devam et... Okulu sakın kırma amele değil öğrencisin sen.. Sonra çok soğuk su içme ve elbise biçme.. Ayrıca ayakkabılarını boyatmayı da ihmal etme emi.. Öğütlerimi tut bak, nasıl geçersin sınıfı..

Lale Pilten adlı cici bi hanım da çok esprili çizgiler göndermiş. Esprilerin çok ve de çok kuvvetli olduğu bu çizgiler biraz daha özenli çizilsaydı ortaya kaymaklı ekmece kadayıfı gibi bir yapıt çıkacaktı valla...

Reşit Erkızan için ise bunun 180° aksini söyleyeceğim. Nefis bir çalışma ve çizgiler gördüm. Ama gelgelelim espriler Cibali Fırın'ın ekmeçleri gibi bayat.. Yeni çalışmalarını hararetle bekliyoruz Reşit'ciğim...

Mehmet Akyıldız kardeşim. Girgir'a bol girgir gönder ki cebin şenlensin.. Gör bak nasıl şenlik bu...

Tamer Köşeler kardeşim... İyi kompozisyonlar yakalıyorsunuz. Devam edin.. Şunu da unutmayın ki resme girgir yarı da gereklidir.

Sevgili öğrenciler, yaz tatlinizde cebinize çuvala para doldurmak için Girgir yeni bir hareket ve bereket içindedir.. Yazın girgir kazanın man-gır..

Haydi kalın sağlıklıla
L.A.

VE İŞTE ÇUVALA PARA KAZANANLAR

SULTAN PALAMUT
ALİ GÜNEŞ
EMİN OKTAY
255
BİNALI KAŞIKÇI
MEHMET KANSU
BİR TANIDIK
İ. T. Ü. DEN ESME RAPÖ
CABBAR BAZLI
MEHMET
KEMAL ÖZVERÇ
S. SALİH UYURGEZER
TAMER KÖSELER
MEHMET TURA
A.A.
NİYAZI YILMAZ
FAZİLET BURULAY

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIR GİREN EVE GİRMEZ DEVE

SEÇME SAÇMALAR

Hâkim Bey... Onları koyun koyuna görüncə bir-
denbire tepem attı. Sonrasını hatırlamıyorum..

ÇOBAN

Ulan sizin yüzünüzden milletin ağzına sakız
olduk be...

ÇIKLET

Arkadaş aynı şeyler sana yapılırsa sen kızmaz
mısın?

ÜTÜ

Doktor Bey havalar ne kadar sıcak olursa ol -
sun çarçabuk donuyorum.

ALÇI

Bu pahalılık böyle devam ederse, bizim belimi-
zi doğrultmamıza imkân yok.

DEVE

Kardeşim... Size bir haftadır her gün gelip gi -
diyorum, habire beni sallayıp duruyorsunuz.

BEŞİK

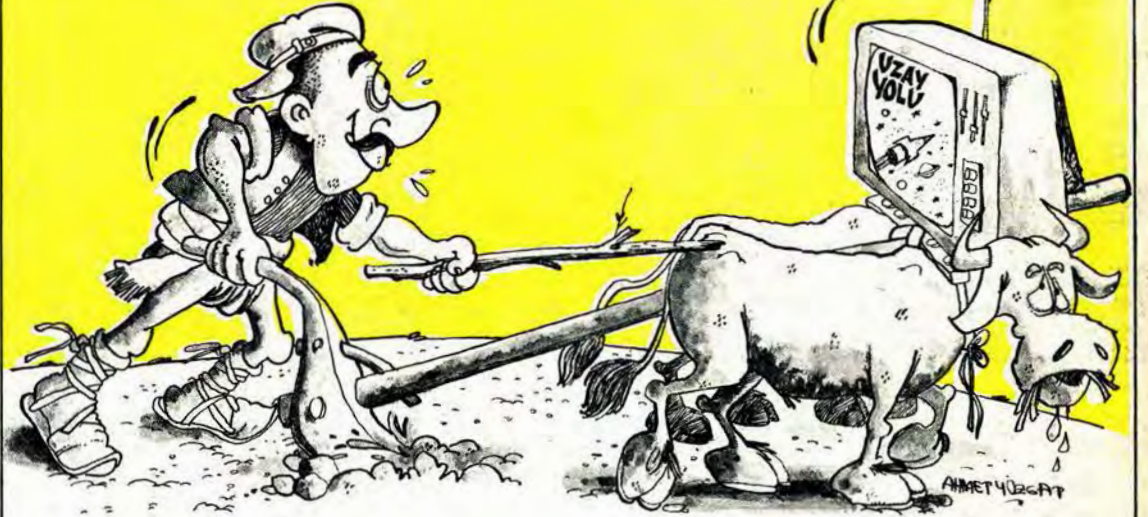
İsterseniz size biraz ip ucu verebilirim.

YUMAK

Beyefendi, ısrar etmeyin "Kimseyi sokma" diye
emir aldım.

ARI

SİİRT DAĞÇATI KÖYÜ ÖĞRETMENİNDEN İKİ KARİKATÜR

SERBEST KÜRSÜ

HERKESE SÖZ HAKKI

BÖYLE ŞAKA OLUR MU?

Geçtiğimiz pazar akşamı üzerine afi-
yet bir ruh çağırma seansı yaptık. Oda -
da 6 kişiydik. Normal seanstan sonaruh
"Eyvallah" deyip kendiliğinden gitti. Göt-
tiğinden 15 dakika sonra soyulduğu -
muz fark ettik. Oda epey lûş olduğu için
yüz şeklini şu anda tarif edebilmem im -
kânsız. Kol saatlerimiz dahil üzerimiz-
de ne varsa götürmüş. Ruh adam soyar
mı, yoksa şaka mı yaptı? Şaka yaptıysa
haber versin. Yoksa onu Mezarlıklar Mü-
dürlüğüne şikâyet edeceğiz. Ona göre...
Ruhi RUHSEVER

SÖYÜMÜZ İETT ŞOFÖRÜ OLMAK MI?

Ben İETT şoförüym. Bu mesleğegir-
diğimden beri kimse benimle konuşmu -
yor. Eskiden bana selam verip, ayaküs -
tû sohbet eden mahalle esnafı geçerken
değil selam vermek, artık beni görme -
mezlikten geliyorlar. Geçenlerde amcam-

lar ailece ziyaretimize gelmişlerdi. Be -
nimle bir kelime bile konuşmadan iki gün
yeyip içip gittiler. Artık canıma tak dedi.
Belediye otobüslerinde "Şoförle ko -
nuşmak yasaktır" diye yazıyorsa benim
suçum ne? Demek ki biz konuşulacak a -
dam değiliz. Belediye ilgililerine sesle -
niyorum. Ya bu levhalar otobüslerden
kaldırılsın, veya istifa edeceğim.

Kâzım SOLLAMAZ

EMNİYET İLGİLİLERİNİ İKAZ EDİYORUM

Kaderin zalim sillesini yiyen ve dört
yıl içeride kalıp aftan yararlanarak çı -
kan bir mahkumum. Şeytana uyup bir iki
defa hırsızlık yapmışım. Şimdi gecele -
ri mahalle bekçisi ne zaman acı acı dü -
duk öttürse polis tarafından kovalanıyo -
rum zannı ile yataktan fırlıyorum. İşin
garibi bu düdük sesleri bende gene hır -
sızlık yapma duyguları uyandırıyor. Ma -
dem ki büyüklerimiz bizleri tekrar toplu -
ma kazandırmak istiyorlar, o halde ilgili -
lerden rica ediyorum. Bekçiler gecele -
ri düdük yerine kulağa hoş gelen keman
veya saksafon çalsınlar. Hiç olmazsa blz -
ler de rahat rahat uykumuzu uyur eski a -
lışkanlıklarımızı hatırlamamış oluruz.
Bu böyle devam ederse benden günahgi -
der. Büyüklerimin ellerinden öperim.

Süleyman MAYMUNCUK

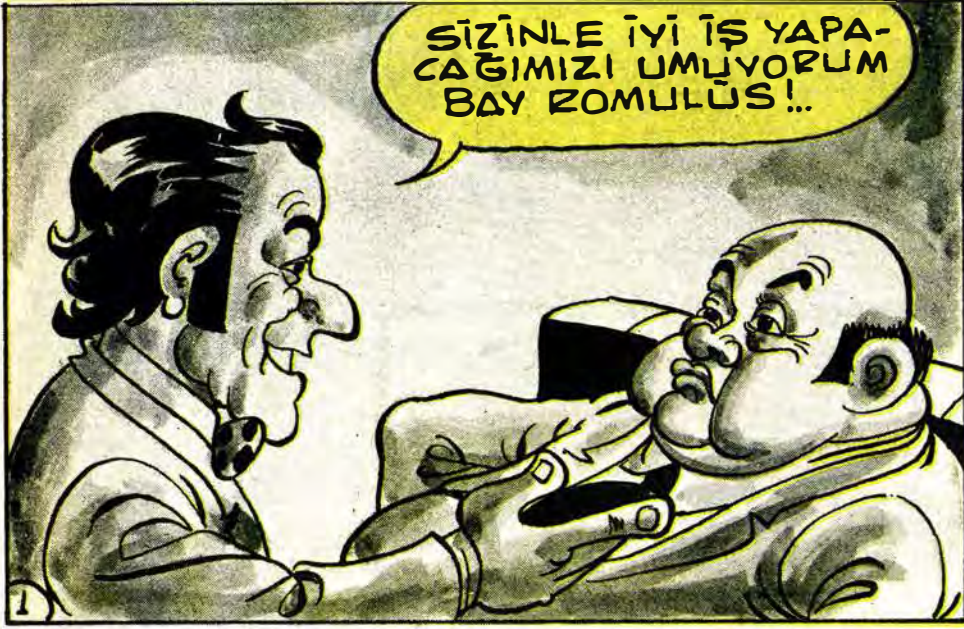

**Bİ DAKKA BUBA...
ASANSÖRÜ
ŞİMCİK İŞLETİYOM.**

AHMET YÜZGAT

O'HENRY' den
ARAKLAYARAK
ÇEVİREN:
JİLE BÜLENT

DÜNYANIN EN ÜNLÜ DÜMENCİLERİ -HALKA AÇIK ŞİRKET-

Cebimizdeki dört bin dolarla New York şehrine indik. Kuş beyinli insanlar şehriydi şu New York. Karışık kozmopolit bir ahalisi vardır deniliyordu ama, New Yorkluların hepsi sinek kağıdınayapmış sinekler gibi bir örnektiler. Buradan kurtulmak için çirpınırken bir yandan da,

- Bizim New York'umuz gibi şehir var mı? diye vızıldaşırlar.

New York'un işlek caddesi Broadway'de bir sürü hacıağadoladır. Altın suyuna teneke yüzük fabrikasının bir haftalık üretimini, burada bir saatte öktürmek işten bile değildi. New Yorkluları herkes akıllı insanlar sanır, oysa öğrenmeye bile vakitleri yoktur. Za-

ten bir yandan Okyanus'un diğer yandan çölün arasına sıkışmış kalmış bu şehirden başka ne beklenilir. New York dürtü ve küçük dalavrecilerin değildi. Köşe başındaki kestaneci bile, polise bir şişe içki vermeden iş yapmazdı. Ancak bizim epey sermayemiz vardı ve ilk Amerika'da Hollandalıların yaptığı gibi, bazı incik boncuklar satarak biraz toprak almayı düşünüyorduk.

Güney yakasındaki bir otelde Romulus adında bir maliyeci döküntü ile tanıştık. Kafası ampul gibi dazlak olan Romulus'un sadece favorileri yerinde bir tutam saç bulunuyordu, az yemek yediği halde, iyi giyinen, iyi

konuşan Romulus'u bir banka vesnesinde görseniz, gönül rahatlığı ile bir milyon liranızı teslim edebilirdiniz. Eskiden borsa üyesi falanmış. Kendisini çekemeyen kapitalistler, yerini satmaya zorlamışlar. Para, hisse senet işlerinin kurdü. Hele bir kere-sinde 45 dolara banka bile açmaya kalmış.

Romulus, saçlarının dökülmesine sebep olan nice dümenlerini anlatarak tam üç gün konuştu. Konuşmaktan boğazı şiştiği zaman da, cebimizdeki paranın miktarını açıkladı. Dört bin doların lafını duyunca, bizden 15 sent (kuruş) ödünç isteyip, köşeden bir kutu boğaz hapı aldı ve ye-

ni baştan konuşmaya başladı. Bu sefer daha büyük işlerden söz ediyordu. Bizim de onun gibi düşünmenizi istiyordu. Anlattığı iş fena değildi hani. Temiz bir şeye benziyordu. Kendisi bilgisini biz paramızı koyacaktık. Polisin erişemeyeceği kadar yüksek, dar-pane kadar kârlı bir işti bu. Halka açık bir şirket kuracaktık.

Altı hafta sonra, New York'un borsa sokakları Wall Street yakınlarında Golcon'da altın tahvil ve yatırım şirketi diye bir firma açıldı. Bu halka açığın şirketin genel sekreteri ve veznedarı bizim Buck idi. Buck, iki dirhem bir çekirdek giymiş, ipek silindır şapkası başında, haşmetle duruyordu. Şir-

ketin yönetim kurulu başkanı Bay Romulus ise, para yatıracaklara güvenlik veren bir pozda, güzel sekreterine mektuplar yazdırırken görülüyordu. Ayrıca, bir muhasebeci ile yardımcısı, halka açık şirketin bütün dekorunu tamamlıyordu. Odanın diğer köşesinde temiz giyimli, ayaklarını masanın üstüne atmış, ve durmadan elma yiyen bir adam görünüyordu. Bu, halka açık şirketin Başkan Yardımcısı Albay Pickens yani bendim. Halka açık bir şirkette bir subay emeklisinin olması iyi idi.

İşe başlarken, Romulus'a:
-Ben böyle lüks elbiseler giyemem. Beni olduğum gibi bir işe yerleş-

tirin yahut hiç girmem demiştim.

- Seni öyle bir işe koyacağız elbet dedi. Sen şimdi batıdan gelme bir kapitalist, para babası, sayısını bilmediğin kadar hisse senetlerin var. Tutucu, kurnaz, çirkin, kaba ve tutumlu bir insansın. Ayaklarını asla masanın üstünden indirme. Birisi içeriye girince elma ye ve kabukları çekmecenin gözlerine tikiştirdiğini göstermeyi unutma. Zengin ve tutumlu görün, gerisine karışma...

Ben de Romulus'un dediklerini harfi harfine yapmaya başladım. Dünya'nın en pinti milyoneri olan Getti bile yanımda savruk birisi kalırdı. İçeriye bir müşteri gelince Romulus hemen

- İşte ikinci müdürümüz Albay Pickens diye emekli subaylığıma hatırlattır ve sonra şöyle eklerdi Batıdaki yatırımları milyarları bulur. Çok sade bir insan. Yarım milyonluk çekler yazar. Çocuk kadar saf. Müthiş bir zeka aşırı tutucu ve tedbirli.

İşin yöneten Romulus idi. O kadar anlattığı halde Buck ile ben, neler döndüğünü bir türlü anlayamamıştık. Halka açık bir anonim şirketti bu. Hisse senedi alan herkes ortak oluyordu. Senetlerin yarısını, baskı masrafına biz satın aldık. Gerisini on dolardan piyasaya sunduk. Hisse sahiplerine her ayın son günü yüzde on faiz ödemeyi vaat ediyorduk. Yüz dolarlık his-

se senedi alana bir altın tahvili veriyorduk. Bu altın tahvilinin ne gibi hakları verdiğini sordum. Romulus:

- Azizim Albay Pickens dedi, güzel bir şey bu altın tahvili. Duvarları süsler, güven verir. Dahafazlası iyilik sağlık. Halka açık şirketimiz iyi gidiyordu. İşin bütün girdisini çıktısını Romulus yönetiyordu. Wall Street, borsa işlerinden hiç çıkmadığımız halde para kazandığımızı görüyorduk. Gördüğümüz kadarıyla ortada yapılacak bir iş de yoktu. Paraları alıyor, kağıtları veriyorduk. Ay sonunda yüzde onu faiz sayarsak, gelen paranın yüzde dok-

DEVAMI KARŞIDA

sanı meşru ve net kâr oluyordu.

Romulus, önce hem başkan hem de veznedar olmak istemişti ama, bizim Buck bunu yutmamıştı. Çünkü şirketin en önemli yeri başkanlık değil, veznedarlıktı. Zira paralar veznedarın eline geçiyordu.

Halka açık şirketi 2 bin dolara kurmuştu. 500 doları, kira ve mobilyaların taksidi idi. 1500 dolar da ilanlara yatırımtı. Romulus, bu şirketin en fazla üç ay süreceğini söylüyordu. Üç ay sonra 160 bin dolar toplamış olacaktık ve bir gün bile beklemeden tümümüz gerektiğini söylüyordu, taksitle aldığımız mobilyaları, biz kaçınca mal sahibi gelip toplayıp götürbilirdi.

İş ilân meselesine gelince ben:

- İlanlarımızı Washington'un en büyük gazetelerine verelim diyecek oldum. Romulus sözümü kesti.

- Sen bu işin işlerinden çekmiyorsun dedi, bizim ilanlarımız halkın en çok okuduğu gündelik gazetelerde, radyo konusundaki yazılarla cıvıncık yapan kız resimleri arasında çıkmalıdır okuyucu mektupları, bulunmuş eşya sayfaları arasında göze çarpmalıdır. Bizim aradığımız insanlar burada, New York'ta, onun Harlem, Brooklyn gibi salaş semtlerinde oturuyorlar

Neyse ilanlardan sonra paralar yağmaya başladı. Bizim Buck'a masanın üstüne biriken paraları toplamak kalıyordu. Millet gece demeden gündüz demeden kuyruğa giriyor, hisse senedi alıyor, paraları yatırıyordu. Satılan

senetlerin çoğu küçüktü. Romulus'un dediği gibi üç ay rahatsız edilmeden çalıştık. Bizim Buck, gelen çekleri hemen paraya çevirtip toplanan paraları bankada hesap açtırmaya güvenemediği için iki üç sokak ötede kiraladığı bir banka kasasına istif ediyordu. Her ayın sonunda faizleri trink ödemiş için ses çıkaran yoktu. 50 bin dolarımız birikmişti. Artık boş miğde antrenmanını bırakmış profesyonel bokörler gibi yiyip içiyorduk.

Bir gün öğle yemeğinden dönüşte şirketten ağız pipolu bir adamın çıktığını gördük. İçeri girdik. Romulus, hamandan yeni çıkmış gibi terden sırtlı sıklamı. Bize bu adamı tanıyıp tanımadığımızı sordu. Tanımıyorduk. Romulus.

- Bir vagon tahvile bahse girerim ki bu adam bir gazeteci idi.

- Ne istiyordu diye sorduk.

- Bilgi istiyordu. Yüzlerce soru sordu. Hiç birisinin altından kalkılmaz. Detektif ve maliyecilerden asla korkmam. Beş dakika geçmeden onlara da senet satardım. Fakat şu gazeteciler. Onlar tekin değildir. Parayı bölüşüp acele sıvışalım. Bu işin sonu geldi.

Biz Romulus'u yatıştırmaya çalıştık. Gazeteciden korkmanın gereği yoktu. Onlar içki parasını karşısından çıkartmak için konuşurlar falan dedik, fakat Romulus sakinleşmedi. Ertesi günü, saat on buçuk sularında Buck'la ben otelden şirkete gelirken bir gazete aldık. Gazetenin bi-

rinci sayfasında şirketimizle ilgili bir haber döşenmişti. Gazeteci veryansın ediyor, bizi yerin dibine batırıyordu. Bu işin sonu geldiğine biz de inanmıştık.

Şirkete gelince bir de ne görelim, sokak kapısından uzun merdivenin sonuna kadar insanlar birikmiş, hepsi gazeteyi okumuş, paralarını kurtarmaya gelmişti. Ellerinde tomar tomar senetler, altın tahvilleri vardı. Bunların hepsi yoksul, fakir fukara, gariban insanlardı. İşçiler, emekliler, boyacılar. Bizim müşterilerimiz bunlar mıydı.

Buck bir kadına yanaşıp derdini sordu. Kadın.

- Yüz dolar yatırdım. Çocuğum ölüm döşğinde, paramızı kaybetmişiz diye inliyordu.

Sonra bir kız konuştu:

- İş parada değil beyefendi. İki yıldır biriktirdiğim bu param giderse Jake benimle evlenmez. Gider Rosa'yı alır. Rosa'nın bankada 400 doları var.

Biraz sonra o gazeteciye gördük. - Yeni bir haber çıkacak mı diye bekliyorum dedi, Buck'la bakiştık. Buck cebinden anahtarı çıkardı. Anlamıştım Buck şöyle söyledi.

- Biz böyle fukara insanları kandırmayı düşünemeyiz değil mi Parley? O kız Jake ile evlenecek değil mi?

Anahtarı kapıdaki gibi koşup, banka kasasındaki bütün paraları getirdim. Müşterileri kuyruğa dizdik. Senedi getirene paralarını ödedik, o kırmızı eşarplı kıza sıra gelince Buck ona aşıktan bir yirmi dolar verdi. Biraz son-

ra, herkesin parasını vermiş tiğteber kalmıştık, Gazeteciye:

- Git bunu gazetene yaz dedik.

- İmkânı yok yazamam. Patron beni kovar. Halka açık bir şirketi batırdığım için döver belki diye reddetti.

- Biz senin bildiğin Wall Street kapitalist dolandırıcılarından değiliz. Hali vakti yerinde olanları hafifçe çarparız. Toprak ağaları falan. İşte bütün paraları geri verdik. İşte defterler burda, geri kalan para da şurada, gerisini sen dağıtırsın biz gidiyoruz.

Gazeteci paralarla, defterlerle, halka açık şirketle baş başa bıraktık çekip gittik.

Ertesi akşam, şehrin batı yakasında, liman taraflarında aşağılık bir otelde, toprak ağalarına yeni bir dümen

hazırlamak için, şişelere musluk suyu koyuyor, biraz kırmızı boya, biraz tarçın esansı koyup, şişenin üstüne "Sitma ilacı" yazılı bir etiket yapıştırıyorduk. Cebimizde, otele ve gideceğimiz arabalı vapuruna yetecek kadar paramız ancak vardı. Bir yandan etiketleri yapıştırıyor, bir yandan konuşuyorduk.

- Bu gibi namuslu bir işle hayatını kazanmak, Wall Street borsa oyunları ile, halka açık şirketlerle fakirfukarayı soymaktan daha iyi değil mi Parley? diyordu Buck bana.

- Ne demezsin, dürüst dolandırıcılığın şerefi başkadır, diyordum.

BİTTİ

HAVADAN SUDAN AZİZ NESİN

N'ABER
SADI BEY?

Önce size Sadi Beyi bir iyi tanıyayım. Hani "Tavşan tersi gibidir, ne kokar, ne bulaşır" derler ya... İşte Sadi Bey bu tipin en güzel örneğidir. Ne etliye karışır, ne sütlüye..

"Memlekette kaç parti var? ..dersiniz, "Bilmem!" bile demez.Omuzunukaldırır, dudaklarını büzer.

Ağırbaşlıdır, terbiyelidir. Benden on yaş büyüktür ama, o kadar ağır, oturaklı adamdır ki, babam yerinde görünür. Kerpetenle azı dişli şeker gibi ağızdan zorla laf alınır. Hem men hiç konuşmaz.

İçerenköy'nde babadan kalmabir köşkte, karısı, kızıyla oturur. Bir içgüveyli damat alırım umuduyla koca köşkün bir bölümü olsun kiraya vermiyor.

Ben, on beş gün kadar hasta yattığımdan evden hiç çıkmamıştım. Hastalıktan sonra işe ilk gittiğim gündü. Trenden Sadi Bey'le birlikte indik. Vapura doğru gidiyorduk. Arkadaşlardan biri,

- Havalar nasıl Sadi Bey dedi ve Sadi Beyin bir şey demesine kalmadan yürüdüğüti. Arkadaşı başka biri yanıma geldi. Mermer merdiveni iniyordu.

- Merhaba Sadi Bey! dedi.

- Merhaba... dedi.

Sonra adam,

- Havalar nasıl Sadi Bey? diye sordu. Sormasıyla de kaçtı. Kaçan adam da bizim arkadaşlardandı. Sadi Beyin yüzüne baktım, içine yeşil boya karıştırılmış kireç gibiydi...

Sonra arkadan sesler gelmeye başladı: - Sadi Bey havalar nasıl? - Sadi Bey havalar nasıl? Sadi Bey kızırıyordu ama, hiç belli etmeye çalışıyordu.

Vapura bindik. Alt salonda oturduk. Yanımızdan biri,

- Merhaba Sadi Bey, dedi.

Bu adamı tanıyıordum. Yaşlı, efendiden biriydi. Sadi Bey de, ona,

- Merhaba beyefendi, dedi.

- Nasılsınız efendim?

- Teşekkür ederim... Hamdoisun, duacıyız.

- Oh oh... Allah âfiyet versin... Havalar nasıl?

Sadi Bey ok gibi yerinden fırladı. Flieden şapkasını alıp yürüdü. Bunca yıllık arkadaşım olduğundan ben de onunla çıktım.

Vapurun kışında ayakta yan yana duruyorduk. Sadi Beyin bir şeye çok kızdığını anlıyordum, ama, onu incitmekten korktuğum için, bir türlü soramıyordum. Vapurköprüye gelene kadar öylece sessiz durduk..

Vapurdan inerken de birkaç kişi, - Sadi Bey havalar nasıl? diye sordu. Ben de artık kızmaya başlamıştım. İşe karışacaktım ama, ne olduğunu bilmiyordum. Bu kıbar adama kızmak hiç yakışmıyordu. Birlikte otobüse bindik,

- Ne oluyor Sadi Bey? Neye, herkes size havayı soruyor? dedim.

Yüzüme şöyle bir baktı. Sonra,

- Bilmiyor musunuz? dedi.

- Yoo... Bilmiyorum, dedim.

- Akşama, vapurda anlatırım, dedi.

Tünel başında birbirimizden ayrıldık.

Sadi Beyin anlatacaklarını merak ediyordum. Demek ben on beş gün hasta yatar-ken adamın başından bir şeyler geçmişti. O gün akşama kadar, o soğukkanlı, terbiyeli adamın sessiz kızgınlığı hiç gözümünden gitmedi.

Akşam Köprü'nün Kadıköy iskelesinde buluştuk.

- Bu vapurla gitmeyelim, dedi.

Onu tanıyanlar bu vapurla gittikleri için alay edecekler diye korkusundan başka vapurla gitmek istediğini anladım.

Kayık içinde taze balık satıyorlardı. Sadi Bey, bir buçuk kilo hamsı aldı. Rıhtım - da biraz dolaştık. Sonra sekiz on vapuru - na bindik. Islak ıslak hamsiler kesekâğdını yumuşattığından neredeyse kesekâğdının dibine delinecekti. Onun için balıkları elin - den bırakmıyordu. Güverteye oturduk.

- Demek siz bilmiyorsunuz? dedi.

Tam o sırada birisi,

- Havalar nasıl Sadi Bey? dedi.

Sadi Bey hiç sesini çıkarmadan yerin - den kalktı. Birlikte aşağı indik. Vapurun kışına gittik. O küpeşteye illeştik. Ben de tah - ta yarı sıraya oturdum. Sadi Beydiklatle - lindeki kesekâğdını tutuyor, benden biraz yukarıda duruyordu.

- Aman, dikkat, et, dedi. Birisi hava lâ - fı etti mi, hemen oradan kaç! Havanasil der - se, o varsın desin, sen hiç sesini çıkarma. Çünkü süzbeyle hava ile başlıyorlar, insa - nı dalgaya getirip sonra adamın başını be - laya sokuyorlar. Karşıdaki, önce hava, di - yor. Sen havadan konuşmakta bir tehlike gör - mlyorsun. Sonra havadan suya geçiyor. Ha - va, su derken, iş toprağa dökülüyor. Derken bir de bakıyorsun, hiç haberin bile olmadan bir lafa dalmışsın... Aman haa!... Dikkat et, Tanrı korusun. Başın belaya girer.. Geçen gün... On gün kadar oluyor. Her zamanki gi - bi Erenköy'den bindim trene. Bir geldi ya - nıma oturdu. Bir iki dakika öyle sessiz se - dasız gittik. Sonra adam,

- Havalar da çok sıkıntılı gidiyor, dedi. Ben böyle sırnaşık heriflerden hoşlan - mam. Hiç sesimi çıkarmadım. Biraz sonra,

- Havada sıkıntı var di mi, beyefendi? , dedi.

Büsbütün susmak da ter iyesizlik ola - cak.

- Evet, dedim.

Allah beni kahretsin, başka bir laf de - dimse... Sonra adam,

- Bu yıl hiç yağmur yağmayacak galiba , dedi.

Herif lafa çanak tutuyor. Ben yine ses çıkarmayınca,

- Di mi efendim, bu yıl hiç yağmur yağ - mayacak galiba... dedi.

Yalanım varsa vapurdan çıkmak kısmet oimasın. Ben yine,

- Evet, dedim.

Hayır, denir mi brader? Yağmuryağma - yacak galiba, dıyor. "Hayır, yağmur yağacak galiba" mı diyeyim? Yağmur yağar mı, yağ - maz mı, ne bilirim ben? Derken adam lafa susuzluktan başladı.

Bir de beni sözlerini tasdiğe zorluyor: - Öyle di mi efendim?

- Evet, dedim.

- Yine dışardan buğday almaya mecbur olacağız, dedi.

Ben sesimi çıkarmayınca,

- Alacağız di mi beyefendi? dedi.

Ben Ticaret Bakanı mıyım kardeşim, buğday alırız, arpa alırız, bana ne?... - Alacağız, di mi efendim?

- Evet, dedim.

- Böyle idare olmaz, dedi, hükümet bu - şı idare edemiyor.

BÖYLE İDARE OLMAZ,
HÜKÜMET BU İŞİ
KIVIRAMIYOR!..

Havadan hükümete geldik. Hiç hava de - yince hükümet aklına gelir mi? Bak nerden nereye?..

- Hükümet idare edemiyor di mi efendim?

İşin ucu hükümete dayanınca, benbuse - fer "Evet" bile demedim. Hadı havayı anla - dık, suyu da anladık. Peki hükümet ne olu - yor? Ben sesimi çıkarmadım ama, adam boş bögürme bir dirsek atıp,

- Öyle di mi? diye bağırınca,

- Evet... dedim.

Demesem, bir dirsek daha atacak.

- Her şey günden güne pahalılanıyor. Bu milletin hâli n'olacak?

"Hayır, pahalılanmıyor. Her şey günden güne ucuzluyor" demek de var, ama, o zaman da adamla çene çalmak gerekir. adamı ba - şımdan savmak için,

- Evet... dedim.

- Sonumuz felaket...

Gittikçe işi azıtıyor. Hiç aldırış etme - dlm.

- Di mi efendim?

Yine aldırmadım. Bir dirsek daha attı. Ben "Hiç" diye yerimden sıçradım.

- Di mi efendim?

- Evet...

Cevap vermesem, burnumun üstüne bir yumruk indirip, "Di mi efendim?" diye so - racak.

Gözüm dışarda. Bir türlü de Haydarpaşa' ya gelemiyoruz ki, trenden inip adamdı kurtulayım.

Adam işi azıttıkça azıttı. İlyce ileriye gitti. Arada bir, "Hayır... "demek geliyor i - çimden, bu sefer de, hayırdı, evetti diye işin yoksa çekiş dur.

Anlatıyor, anlatıyor, anlatıyor, sonra ba - na,

- Öyle di mi beyefendi? diye soruyor.

Sesimi çıkarmazsam bir dirsek atıyor, ben "Hiç" diye bir ses çıkarıp yana yıkılı - yorum. Adam beni pencere dibine sıkıştırmış kaçıp kurtulmak elde değil. İlle ki pencere - den atlayasın.

Durmadan adam sayıp döküyor. Sonra e - linli dizime bir şaplatıyor,

- Di mi efendim? diye soruyor.

Elini vurduğu yeri ovuşturup,

- Evet... diyorum.

DEVAMI KARŞIDA

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
karı-koca kavgasını
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

POLİTİKAYLA UĞRAŞMAZ POLİTİKACILARLA UĞRAŞIR

DÖVİZ
ARAL

AVANAK Auni

HAVADAN SUDAN

Sonra yine, omuzumdan yakalayıp silke-
liyor:
- Öyle dil mi beyefendi?
- Evet... diyorum.
Yatırsa dövse çok daha iyi .. Efendime
söyleyeyim, blz sille, tokat, dirsek, muşta,
yumruk, derken Haydarpaşa'ya geldik çok
şükür.
Trenden inince, adam kalabalıkta göz -
den kayboldu. Ben korkudan, belki adamı
görürüm, diye başımı yerden kaldıramıyorum
Tam vapura bineceğim, omuzuma bir el
uç kere vurdu. Baktım bir polis...
- Bir dakika karakola kadar gelir misiniz? dedi.
Karakol lâfını duyunca bende hoşafın
yağı kesildi. Hayatımda karakol nedir bil -
mem. Ama ne yaparsın... Karakola gittim ..
Bir de baktım, bana boyuna, "Dil mi beye-
fendi?" diye soran adam orda, sırtıp duru-
yor. Trende karşımızda oturan iki yolcu da
orada.
Tanrı bilir ya, o iki yolcu herifin beni yol
boyunca dirseklediğini, muştaladığını gör-
düler de halime acıdılar, adamı şikayet etti-
ler, sandım. Komisere,
- Bir kere ben hiç kimseden davacı de-
ğilim, dedim.
Komiser,
- Ama senden davacı olan var, dedi. Bak

bu adam senden davacı...

Allah Allah... Hem adamın her dediğine
"Evet" de, hem de senden davacı olsun. Hiç
duydun mu böyle şey?

Adam,
- Evet, dedi, bu beyler de şahit.. Söyle-
medik lâf bırakmadı.

Ondan sonra efendim, yolda kendisi her
ne söylediyse, hepsini ben söylemişim gibi
bir anlattı..

- Bunları ben söylemedim, kendisi söy-
ledi, dedim.

İki şahit,
- Evet bu söyledi, bu da evet, evet, evet,
diye bunun her dediğini tasdik etti, dedi.

Adam,
- Ben ağzını aramak için mahsustan söy-
ledim, dedi.

Yani arada ben, adama, evet dediğim i-
çin güme qıdıyordum.

Sadi Bey, etindeki hansı dolu kesekâğı-
dını düzeltti:

- Balıklar da neredeyse dökülecek, dedi.
Kesekâğıdının dibi delindi.

Balıkları iki avucu ile tutuyordu.

- Sonra ne oldu Sadi Bey? dedim.

- Sonra ifademizi aldılar. Şimdi mahke-
meye gideceğiz.

- Peki, o adam sizi neye şikayet etmiş?

- Karakoldan çıkınca ben de onu sordum:
"Sen" dedi, "Evet, derken gönüllü gönül-
lü evet demiyordum. Beni şikayet edecek -
sin diye korktum. Ben senden atık davranıp,
trenden iner inmez karakola koştum. " Peki
be birader, hem bu kadar korkuyorsun, hem
de ne diye böyle atıp tutuyorsun, ileri geriko-
nuşuyorsun?" dedim. "Ne yapayım, kendimi,
tutamıyorum. Elimde değil..." dedi. Onun i-
çin aman dikkat et... Şimdi hiç kimse ken-
dini tutamıyor. İçini dökecek birini arıyor.
Doğrudan doğruya da çıkıp ortaya nutuk ve-
recek değil ya, önce yanındakine havadan
anlatmaya başlıyor. Havadan sonra sudan..
Derken, sonu işte böyle oluyor. Anladın mı?
Biri sana daha, "Hava..." derdemez, he-
men oradan kaç. Yoksa benim gibi başın be-
laya girer.

Güldüm. Ondan sonra da kendimi tuta-
madım.

- Havalar nasıl Sadi Bey? diye sordum.

So nâla Sadi Beyin, etindeki ham -
si dolu kesekâğıdının kafamdan aşağı ge-
çirmesi bir oldu. Hamsileri üstümden attım.

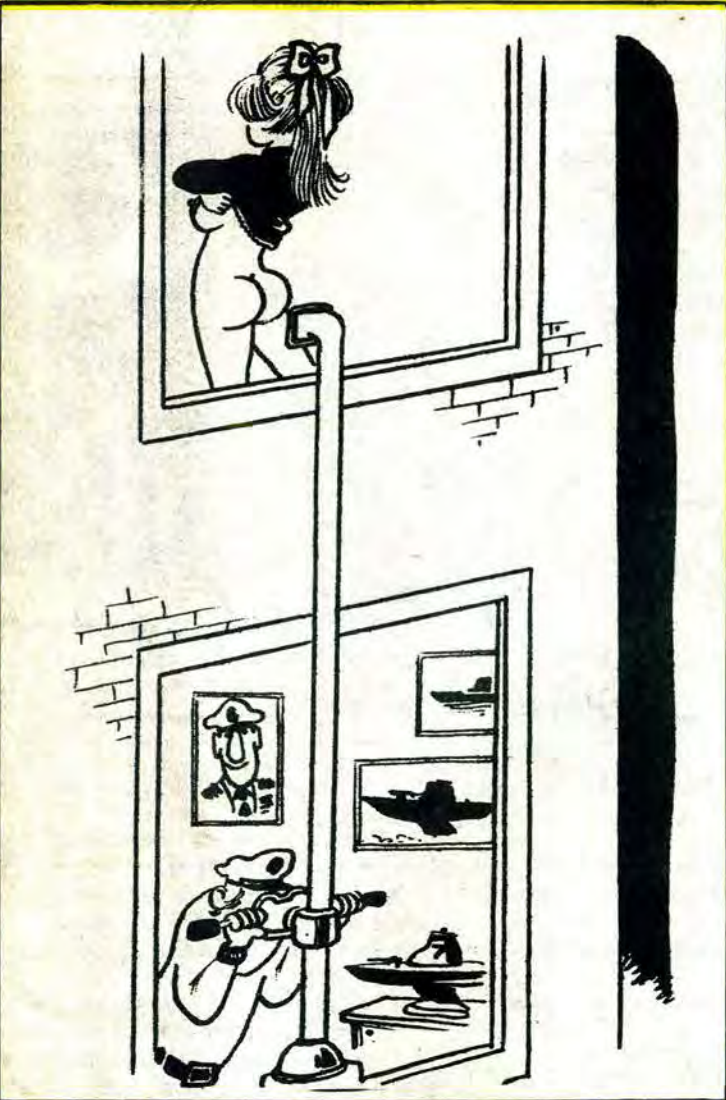
Bir de baktım, Sadi Bey çoktan beni bıra-
kip gitmiş.

BİTTİ

GIRGİR DÜNYASI

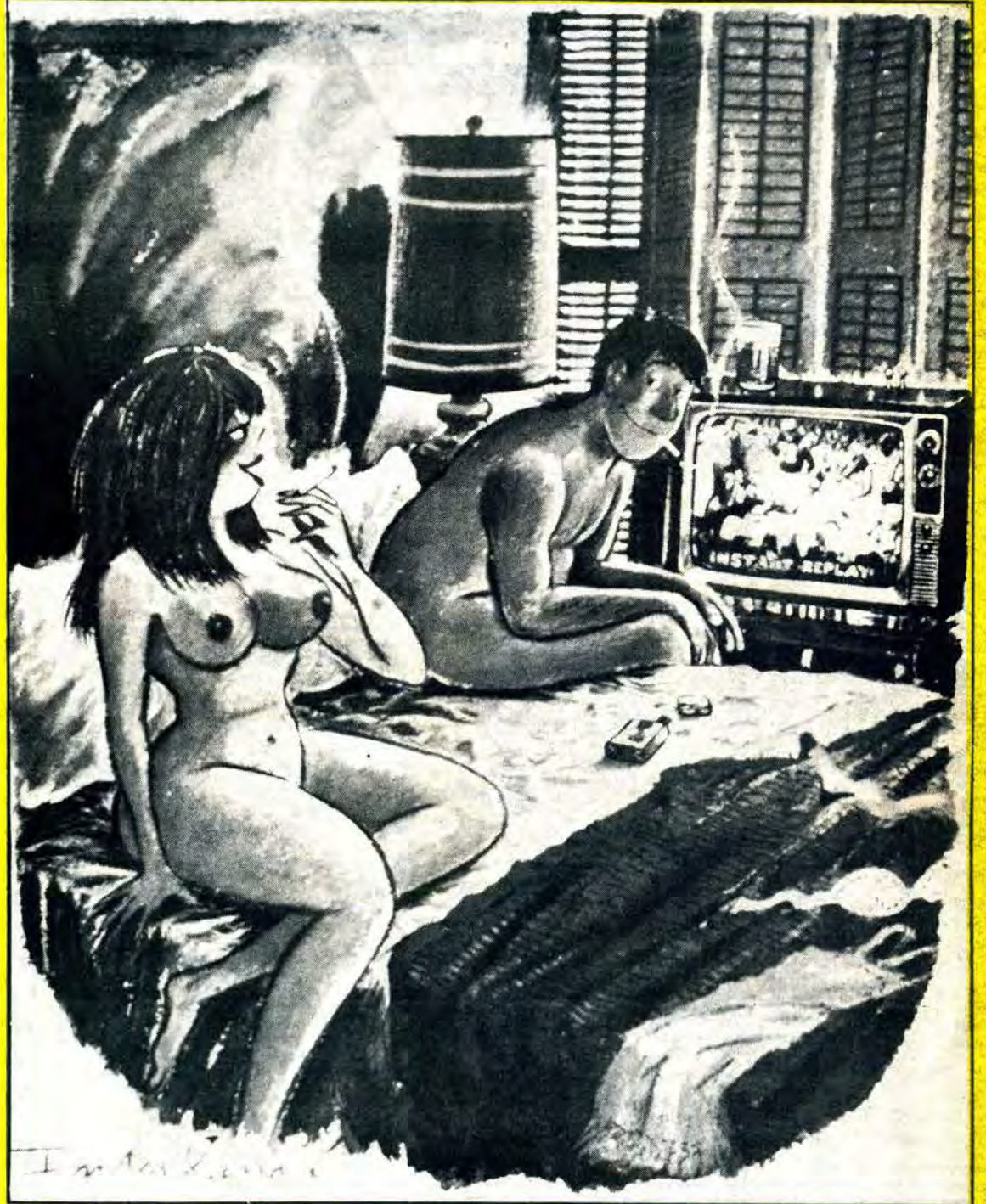
Heykelin azizliği

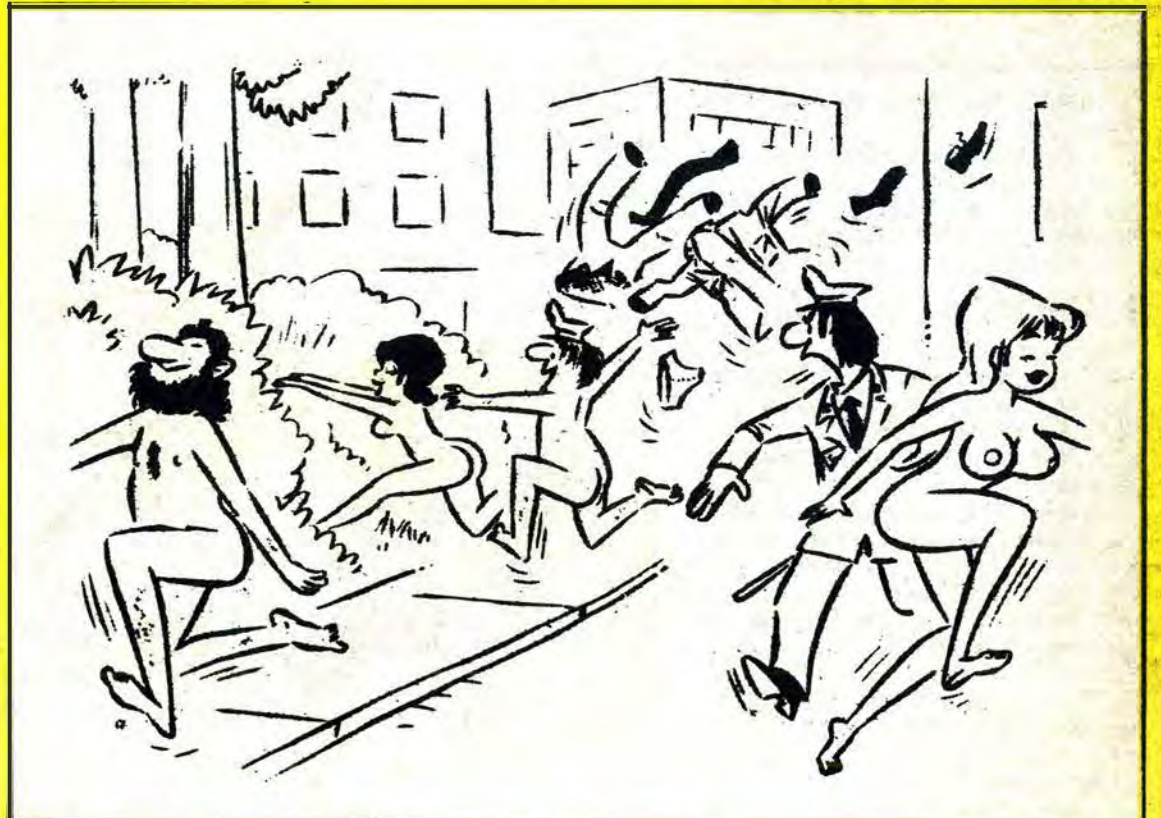
-Dikkat ufukta bir şilep görüldü..

-Aa! Bu çocuk senin mi Ahmet, Acele ben de birtane isterim.

-Ee! Söyle bakalım Hasan kaç kaç galipsiniz.

-Eyvah bizim komiser de Koşbatorikçilere katıldı.